

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. XLVI. Deus noster, refugium & uirtus, &c. Carm. gen. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

Ex animo caros penit⁹ depone propinquos:
 Vnū oculis specta. unū animo cōplectere regē:
 Regem oculis animoq̄ tuo qui pēdet ab ore,
 Vnius & pulchris defixus vultibus hæret.
 Hunc Dominum agnosce, & supplex uenerare:
 Officio studioq̄ tibi concedet: & illa (nec ille
 Vndarum regina Tyros de murice & auro
 Accumulans colet: & uicina per oppida latē
 Procumbent tibi suppliciter gazisq̄ potentes,
 Aut opibus clari: meritumq̄ feretis honorem
 Hunc populi: Pharij proles generosa Tyranni
 Tota decēs, tota est gemmisq̄ insignis & auro?
 Et facies cultum illustrat, facieq̄ decora
 Pulchrior est animus. Tibi rex en ducitur uxor
 Diues opum, diues pictai uestis & auri,
 Virginibus comitata suis de stirpe propinqua,
 Virginibus, quas pōpa frequēs clamore secun
 Insequitur, plausuq̄ fremēs, letēq̄ choreę (do
 Cantibus augustam lætas deducet ad aulam.
 Neu desiderio nimium tangare tuorum
 Virgo, tibi dulcem patrisq̄ & matris amorem
 Leniet adnascens sobolis generosa propago:
 Quos regere imperio terras, totumq̄ per orbē
 Aspicias populos sceptris frænare superbos,
 Nec tu carminibus regina tacebere nostris:
 Quaq̄ patet tellus liquido circumsona pōto,
 Posteritas te sera canet: dumq̄ aurea uoluet
 Astra pol⁹, memori semper celebrabere fama.

PSAL. XLVI. Deus noster, refugium &
 uirtus, &c.

Carm. gen. 6.

F iiii

Quum muniat nos præsidio suo,
 Virtute firmet, quum grauis intonat
 Procella, fortunæ periclis
 Eripiat dominator orbis,
 Nullam expaueamus uim, quatiat licet
 Orbem tumultus, terraq; sedibus
 Conuulsa, montium ruinis
 Arctet aquas pelagi frementis:
 Infana quamuis æquora sæuiant,
 Et uorticofo gurgite torqueant
 Spumamq; limumq;, & procellis
 Terrificis scopulos flagellent.
 Nam ciuitatem cui Deus unice
 Indulget, aris & propriam suis
 Dicauit, argenti pererrans
 Lympha fugax hilarat liquore:
 Occulta ne uis aut timor hosticus
 Urbis quietem sollicitet, Deus
 Gentis suæ intentus saluti
 Præuenit auxilijs pericla.
 Gentes tumultus concitet impias,
 Et regna belli concutiat furor,
 Flammis fremat cælum conuulsis,
 Terrificet labefacta tellus:
 Hac & duelli pacis & arbiter
 Stat, præliorum qui regit exitus,
 Munimen, & nostræ salutis
 Præsidium, Deus Abrahami.
 Venite, adeste, & cernite non prius
 Audita, mira, incognita, quæ Deus
 Patrauit in terris ab ortu

Solis

Solis ad hesperium cubile.
 Funesta belli incendia sustulit:
 Fregit cruentæ spicula lanceæ:
 Contriuit arcus, & uolucres
 In cinerem minuit quadrigas.
 Sedate motus mentis, ait Deus,
 Measq; uires noscite, quem colet,
 Quocunq; sub cælo repostas
 Gens hominum colit orbis oras.
 Hac is duelli pacis & arbiter
 Stat, præliorum qui regit exitus,
 Munimen, & nostræ salutis
 Præsidium, Deus Abrahami.

PSAL. XLVII. Omnes gentes plaudite
 manibus, &c. Carm. gen. 10.

Telluris omnes incolæ
 Deo canoros edite
 Plausus, canoris pangite
 Lati Deum præconijs.
 Deum uerendum & arduum,
 Malisq; formidabilem,
 Qui regna fastu turgida
 Frænat potenti dextera:
 Qui bellicosa compulit
 Parère nobis oppida:
 Nostrumq; gentes inclitas
 Armis coegit sub iugum.
 Hereditatem qui suam